

REVISTA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1

Surse de Duminecă pe
an fl. 2.—

Intim România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare dată
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
laolaltă.

Scrisori defrancate nu se
primesc

Secția lui Jeszenszky.

(*) Cu privilegiul discuției ce s'a lucinat în jurul faimosului pamflet care face atâtă vuet mai ales în intrunirile de la sala Dacia din București, s'a scris și s'a vorbit foarte mult despre așa zisa secție a naționalităților, biuroul pentru care statul cheltuiește câte 100.000 fl. pe an.

Că ce isprăvuri a făcut această secție, o știm cu toții. În Budapesta a spionat tinerimea universitară română, descoperind aproape periodic „conspirațiuni contra statului”. La Dicio-St.-Martin și Săcele de asemenea a pus mâna pe niște „apeluri revoluționare”, ad hoc, tipărite tot de agenții lui Jeszenszky, ear' presa maghiară a nutrit-o aproape zilnic cu cele mai imposibile combinațiuni, cu aberațiuni și mofturi de cari e plină de altfel și broșura despre politica de naționalități a lui Banffy.

O activitate deci pentru Unguri fără nici un rezultat pozitiv, ear' în cât pentru Români, a putut seduce cel mult pe găgăuți.

Lucrul acesta pare a fi recunoscut acum și de Unguri. Intr'adever, „Hazánk” (Nr-ul de la 1 Aprilie) pleddând pentru desființarea acestei secțiuni de pe lângă cabinetul primului ministru, scrie:

„In chestia naționalităților secția aceasta nu a luat nici o dispoziție meritorie. Din contră, a căutat, ca unele valuri ale chestiei naționale să fie întrebuintate, după cum cereau interesele trecătoare ale politicii guvernamentale. Totdeauna, când opoziția iniția câte o acțiune mai energică în contra sistemului, acum nimic cu desăvârșire: secția aceasta alarma în gură mare presa și stătea la dispoziție cu știri alarmante, și denunța în fața terții opoziția, că lupta acesteia pentru drept, lege și dreptate servește spre întărirea aspirațiunilor ilioiale ale naționalităților.

„Că așa a fost, n'avem să ne provocăm de cât la discuția asupra libertății de presă și la luptele pentru pactul cu Austria, și în pendantul fiecărei voci mai energice opoziționale vom afla știrile alarmante inspirate de faimoasa secție. Domnul Jeszenszky negreșit își va mai aduce aminte la cetirea acestor rânduri de conspirația de la Karlsbad și de știrile revoluționare, lansate cu ocaziunea discuției, — pentru guvern atât de amară, — asupra premiului de zăhar, deși cu aceste știri s'a usat secția și tocmai ele sunt motivul că nici pe broșuri, nici pe alte acte eșite din secție nu mai dă nimica cel ce cunoaște împrejurările și are pândire politică.

„Și pentru-că aceasta e situația pentru secția aceasta, și pentru toate acțiunile sistemului apus neexceptionând nici chestia naționalităților: secția trebuie pur și simplu sistată! Nu e nici o trebuință, ca în stinul presidenției ministeriale să se mențină o instituțiune, care-ți aduce aminte de „ministrul polițial”, cu totul imposibil în stat de drept.

„In cele din urmă, legea prescrie cercul de drept și de activitate a ministrilor singulari, și central sarta, care a a adunat în presidența minister ală presa, poliția, toate raporturile vieții economice, chiar și ale

gerile: nu are drept de existență în epoca legii, dreptului și a dreptății.

„Secția aceasta nu mai are drept de existență; s'a tocit împreună cu conducătorul ei. Readucerea exceselor naționaliste între bariere legale, nu se face prin astfel de instituții de ex lex.

De mult nu ni-s'a dat privilegiul să cetim în presa maghiară articole de felul acesta: cumpanite și îndreptate împotriva sistemului polițial și sovinișt care d'atata vreme — când e vorba de naționalități — ține încătușate toate condeele maghiare.

Articolul are însemnătate cu atât mai mare, cu cât apare într'un ziar care în chestii naționaliste se inspiră de dl Jancsó Benedek, singurul ungar, care în anii din urmă a învățat limba română și a studiat vreme îndelungată foarte multe afaceri cari privesc chestia naționalităților.

E vorba numai dacă cei de la „Hazánk” au atâtă trecere și putere încât să răsbească prin cordonul ce Jeszenszky va fi tras în jurul tuturor celor ce hotărâse asupra afacerilor de felul acesta.

Care pe care!

Fi-vor mai tari aderenții apponyști ori „zestrea banffistă” e ș'acum atât de prețuită în cabinetul lui Szöll, încât de dragul ei secția naționalităților să fie menținută și mai pe de parte?

Vom vedea.

La tot cazul e semnificativ că s'a găsit în sfârșit și un ziar maghiar cu trecere care demaschează marfa de contrabandă cu care Jeszenszky de atâtă vreme a prostit publicul unguresc.

Hoțiile din Maramureș. Directorul băncei din Sigetul Marmafiei, maghiaronul Huber Rudolf a fost deținut în Viena. Luat la întrebări despre suma banilor furati, Huber a recunoscut că a furat, pe lângă zecile de mii ale băncei, încă 50.000 fl. dela societatea pentru provederea cu lumina electrică a orașului Sigetul Marmafiei.

Când s'a întemeiat această societate orașul adevă reprezentanții mameluci i-au votat un ajutor de 120.000 fl. pe care era obligată să-i restituie în anumite rate.

In urma fasiunei lui Huber s'a făcut cercetare în cărțile de comptabilitate ale Societății pentru iluminarea orașului Sigetului Marmafiei și s'a constatat, că cele 50.000 fl. au fost trecute ca „solvite”, orașul însă n'a primit nici o para chioară dela Societate căci Huber pe toți i-a ținut pentru sine.

Locuitorimea Sigetului e adânc consternată și în contra fostului primar, ale cărui fapte Huber le-a dat acum la iveală.

Noul primar al Sigetului, Seremi, a primit mai multe telegrame din Viena, în care se desăluiesc încă multe lucruri urite, săvârșite de către funcționarii împuși cu sîla și de către cei aleși fără învoirea cetățenilor.

E foarte probabil, că în Siget se vor face mai multe arestări senzaționale.

Lupta finlandezilor. Se știe, că Țarul Rusiei, în 15 Februarie, printr'o simplă poruncă a șters independența Finlandei, pentru ca astfel mai cu ușurință să se poată rusifica poporul finlandez. Suspendarea constituției a amârit foarte pe bieții finlandezi. Nici unul însă n'a gândit, ca să ridice arma ori brațul în potriiva celor ce l'au despoiat de cel mai însemnat drept, căci știau că au d'a face cum un colos întreg de armată. Știrea șelei mai nouă volnicii a străbătut ca fulgerul în toată Finlanda și conducătorii acestui popor s'au adunat în Helsingfors și au hotărât să trimită Țarului un memorandum.

In adunarea dela Helsingfors au și ales un comitet constatător din 20 bărbați fruntași, care au fost însărcinați ca să ducă în deplinire realizarea grantiosului plan. Înca în prima zi a adunării s'a alcătuit și statorit textul memorandumului, pe care femeile culte finlandeze l'au copiat în mai multe sute de exemplare în 23 Februarie vre-o 150 de oameni au pornit în toate părțile țării pentru ca să adune iscălituri de la fiecare cetățean majorean. În Martie s'au ținut adunări în vre-o 500 sate, unde s'a citit memorandumul și s'a iscălit de către toți. Tot în acea zi memorandumul a fost iscălit și de către locuitorii orașelor.

Luând în considerare, că Finlanda e cu 52 mii metri pătrați mai mare ca Ungaria, munca săvârșită de către însufleții fruntași ai subjugatului popor, numai mică nu a fost.

Sforțările finlandezilor au rămas zădarnice, căci Țarul nici n'a voit să primească Memorandumul și astfel rusificarea, ca și la noi maghiarizarea, va fi dusă înainte.

Aberațiuni ungurești. Ziarul guvernamental „Aradi Közlöny” de azi, cu un aier foarte grav, scrie un prim articol alarmând pe Unguri cu cea mai nouă aberațiune privitoare la „primejdia valachă”. Și anume: noi, ultraștii, ne am dat în coate cu socialiștii! Ear' îndemn la aceasta ne au dat conservatorii din România. Intr'un raport lung dă apoi amănunte despre această alianță ultraisto-socialistă-conservatoare. Astfel se scriu în Ungaria articolele de ziar și broșurile, și ce e mai curios, se găsesc găgăuți atât aici, cât și dincolo, cari se creadă asemenea năsdărădării.

LĂMURIRE.

Dl Ioan Slavici ne-a adresat următoarea scrisoare:

București, 3 Aprilie n. 1899.

Iubite amice!

N'ai avea decât să-ți dai seamă despre nevoile, cu care mă lupt și despre preocupările împreunate în mod firesc cu actuala mea stare, pentru ca să înțelegi, că eu nu puteam să dau notiței publicate de dl T. Maiorescu importanța, pe care i-ați dat-o d-voastre. Îți mărturisesc, că nu înțeleg nici acum, de ce trebuia să i-se deie importanța, pe care o are după-ce a fost reproducă în coloanele „Tribunei Poporului” cu observațiunile ce le-ați făcut la ea, ba chiar și cu declarațiunea făcută de mine în pripă.

Rămânea trecută cu vederea într'un colțisor al cărții, dacă nu ați fi tras luarea aminte a celor interesați asupra ei.

Vă nedreptățiți înși vă, când li lăsați pe cititori în credința, că eu nu am fost de bună credință față cu d-voastre, și îi faceți dlui T. Maiorescu mare nedreptate, când spuneți, că d-sa a abusat de încrederea mea.

Dl T. Maiorescu n'a aflat dela mine nimic ce l'ar fi putut face să creadă, că e adevărat ceea-ce spune.

Tocmai fiind-că în deosebi față cu d-sa am avut totdeauna inimă deschisă, nimeni mai bine decât d-sa nu știe, că nu e adevărat ceea-ce spune.

Noi toți, și d-voastre și eu, „Tribuniștii” cei adevărați, suntem crescuți în credința, că numai dela Impăratul poate să le vie Românilor binele, pe care ei singuri nu pot să și-l facă, că numai prin o monarhie habsburgică tare se poate asigura libertatea de dezvoltare a Românilor și că interesele poporului român nu pot să fie despărțite de ale casei de Austria. Poate să fie greșită credința aceasta, dar' noi o avem dela părinții nostri și rostul nostru în viața politică a Românilor e reprezentarea ei. Indeosebi nu m'am abătut eu și nu mă voi abate dela ea nici odată. De aceea am propagat credința aceasta pretutindeni, unde m'am aflat, și atât în monarhie cât și afară de monarhie m'am apropiat cu simpatie de cei ce fie direct, fie indirect contribuiesc la întărirea monarhiei habsburgice și m'am depărtat de cei ce lucrează pentru slăbirea ei.

Așa știți d-voastră și tot așa știe și dl T. Maiorescu.

O știe din articolele publicate de mine încă în anul 1871 în „Convorbiri literare”, o știe din atitudinea mea în timpul sêrbării de la Putna, când s'a luat hotărârea pentru înființarea unui ziar cotidian în Ardeal, o știe din deseale convorbiri, pe care le-am avut împreună, o știe din articolele publicate de Eminescu și de mine în „Timpul”, o știe din scrierea mea asupra Românilor din Austro Ungaria, pe care am celit-o împreună mai înainte de a fi fost dată la tipar. Ceea-ce m'a apropiat pe mine de „Junimea” a fost comunitatea de vederi în ceea-ce privește pozițiunea Românilor față cu monarhia habsburgică, comunitate de vederi exprimată de dl T. Maiorescu în articolele publicate de d-sa în „Deutsche Revue”.

In virtutea acestei comunități de vederi m'a pus dl T. Maiorescu în relațiuni cu baronul de Helfert, prin care am intrat în legături cu cercurile din Viena, și cu dl Urban Jarnic, prin mijlocirea cărui am intrat în legături cu cercurile politice slave din monarhie, ca să stabilim (1886) programul de acțiune comună. Tot în virtutea acestei comunități de vederi este dl T. Maiorescu singurul om, care cunoaște întreaga corespondență, pe care am avut-o cu părintele Cristea, cu reșosatul Ioan Bechnitz și cu domni Diamandi Manole și Eugen Brote mai întâiu pentru prefacerea „Telegrafului Român” în ziar cotidian, apoi pentru întemeierea „Tribunei”.

Nu putea dar' dl T. Maiorescu să creadă că sunt îndemnat de dl Dimitrie A. Sturdza să primesc redacțiunea „Tribunei”, nici mai ales să fie surprins, că dl Dimitrie A. Sturdza mă „spriginește”, când cerea espulsarea unor oameni ca „Ciurcu tatăl și fiul, Ocășanu și Săcășanu”.

Dl T. Maiorescu știe mai bine decât ori și cine, că nu în anul 1884, ci încă în timpul războiului trecut am avut eu „Ciurcu tatăl și fiul” un conflict, fiind-că eu, atunci redactor la „Timpul”, accentuasem punctul de vedere austriac, când ei se încercaseră a face propagandă rusească în Ardeal, și tocmai dl T. Maiorescu e omul, care în anul 1883 m'a înduplecat să intru în societatea „Carpații”, ca să zădărnicesc propaganda rusească făcută de „Ocășanu și Săcășanu”.

cărțile sale. Este bărbat cu cunoștințe bogate atât pe terenul științelor bisericești cât și a celor profane, ceea ce are de urmare, că la dânsul poți vedea o frumoasă și valoroasă bibliotecă, sacrificând dânsul mult pentru îmbogățirea acesteia.

A fost o fericire pentru diecesă, că moartea repositului Episcop Ioan Popasu l-a aflat ca referent al senatului bisericesc, post carele l-a primit la insistența unor valoroși bărbați ai noștri, căci astfel în timpul văduviei diecesei, Prea Cuvioșia Sa conform dispozițiilor statutului organic a avut să conducă diecesă, și aceasta a făcut o spre mulțămirea generală a tuturor.

În demnitatea de protosincol a stătut Prea Cuvioșia Sa 20 de ani, o împrejurare aceasta, carea în 1892 a îndemnat pe membrii sinodului nostru eparchial, ca prin deputațiune să roage pe Prea Sântitul Domn Episcop diecesan să întrevină la sinodul episcopesc pentru înaintarea Prea Cuvioșiei Sale, ceea ce a avut de urmare că în sărbătoarea Născerii Domnului din 1892 P. Cuvioșia Sa a fost hirotonit de arhimandrit. Această înaintare a Prea Cuvioșiei Sale a stărnit bucurie în membrii Sinodului eparchial, cari pentru a-și manifesta bucuria lor precum și stima lor față de Prea Cuvioșia Sa l-au surprins dăruindu-i o prea frumoasă cruce și un lanț de aur.

Acum, când P. Cuvioșia Sa dl archimandrit Filaret Musta cu ziua de 20 Martie a. c. împlinește al 60-lea an al vieții sale, poate cu inimă veselă și mulțumită privi asupra trecutului laborios, ear' noi îi dorim ca Dumnezeu să-l păstreze încă mulți ani în deplină sănătate, viguros și cu inimă veselă și îndestulată spre binele și folosul bisericii noastre, și spre bucuria numărului și stimătorilor!

Redacția și amicii „Tribunei Poporului” se asociază acestor urări de bine.

Învitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe Quart. II 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an . . . . . fl. 10.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 5.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 2.50
Pe o lună . . . . . 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMNECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.”

NOUTAȚI

Arad, 5 Aprilie n. 1899

O nouă volnicie. Consiliul comunal al Lugojului a votat din banii orașului nemaghiar 25.000 fl. pentru ridicarea unui teatru maghiar. Pentru acvirarea încă a lor 10.000, trebuitoare pentru acoperirea cheltuelilor, s'a făcut colectă și în restamp de 3 zile s'a adunat considerabila sumă de 6000 fl. Românii din consiliul comunal al Lugojului suntem siguri, că nu vor fi întârziat d'a se opune votării celor 25.000 fl.

Hoții peste hoții. De meseria „domnilor” celor mari s'au apucat și cei mai mici. Așa, diurnistul Roth dela gara din Ruttka, de pelinia Cașovia-Oderberg, a furat din cassa wertheimiană tocmai 25.000 fl. meniți pentru plățirea la prima Aprilie a funcționarilor. De alți 6000 fl, bani

de argint, care încă se aflau în lada de fer, puul de Krivány nu s'a atins.

Svabii în contra slujbei maghiare. Plebania svăbească din Tolna nu de mult a fost dată păstoririi maghiaronului papistaș Fekete Agoston. Acesta, cât ce a fost instalat, n'a mai respectat vechiul obicei d'a predica la praznice numai în limba nemțască, ci a început a predica odată ungurește, odată nemțeste. În ziua de Vinerea mare cooperatorul din Tolna, Liebelt, la porunca lui Fekete, a început „Discertessék”. La azul cuvintelor ungurești, Svabii s'au revoltat, l'au huiduit. „Hinaus” îi strigau unii, ear' alții îi spuneau că „să predice ungurește pe seama celor vre-o câțiva sdrențoși Unguri din Tolna”. Furia poporului a fost atât de mare încât amândoi preoții au fost siliți să fugă din biserică. Eată unde duce maghiarizarea!

Congresul socialistilor care s'a ținut în Budapesta în prima și a doua zi de Paști s'a sfârșit cu o părueală, în urma căreia poliția a împrăștiat pe socialisti. În hotărârile luate de acest congres să cere votul universal, secret și egal pentru toți cari au trecut peste 20 ani, fără osebite de sex, cvalificație, de naționalitate și avere. Răpaușul de Duminecă, congresul stăruie ca să țină 36 oare. Ca și kossuhiștii, socialistii mai cer și independența Ungariei, apoi respectarea dreptului de întrunire, sistarea prigonirilor presei, precum și anularea legii în înțelesul căreia cauția ziarelor să fie 5000 fl ear' a celor care nu apar în fiecare zi și să ocupă cu politica 1500 fl.

Congresul care s'a ținut într'o cafenea din Budapesta și la care au fost reprezentate 114 cluburi nevoind să considere de reprezentant pe o căpetenie socialistă cu numele Polák, a fost sistat. Păruielii „soților de principii” numai poliția i a pus capăt. Tot în acest congres s'a constatat, că Jidanașii cassari ai cluburilor socialiste au furat banii adunați de la bieții muncitori, ear' alții au pactat pe sub ascuns cu guvernul și au lucrat cu poliția împreună pentru deținerea socialistilor.

Premierea costumului național românesc. Ziarele italiene înregistrează cu plăcere și rea, că costumul național românesc a câștigat premiul întâiu la balul de costume orientale ce s'a dat la Bologna în ziua de 11 Martie. Costumul românesc era purtat de contesa Vermolutti.

Nouă linie ferată între România și Ardeal. Măne, în 6 April, va fi dată în folosință noua linie ferată Comănești-Palanca de pe teritorul României. Linia aceasta va fi prelungită până la granița Ardealului.

Soția lui Michelet, vestitul istoriograf și marele amic al Românilor, după cum se telegrafiază din Paris, a murit alaltăieri noapte. Michelet a răposat încă la anul 1874.

Comandant de corp înebunit. Comandanțul de corp din Praga, contele Grünne, a înebunit. Nenorocitul cu prilejul ultimei inspecții a dat mâna cu mai mulți soldați, ear pe un fecior dela capela militară l'a îmbrățșat.

Ca în Ungaria. Studenții dela școala de mine din Petersburg au fost sterși din controale și sa orlnduit o nouă înscriere. Cei care au luat parte la demonstrații nu vor mai fi primiți în școală.

Căderea guvernului elin. După cum se telegrafează cabinetul lui Zaimis și-a dat demisia Pricina demisiei e faptul, că mandatul premierului nu a fost verificat. În locul lui Zaimis probabil va urma un guvern de coaliție, care va avea să voteze budgetul, nu numai al anului acesta, dar' și al celor doi trecuți, budgete nevotate încă.

Conjurație contra Sultanului. Maiorul Tevfic, care a fost încredințat cu ducerea darului sultanului la principele Nichita al Muntenegrului, îndată după reîntoarcere, a fost arestat. Doi adjotanți ai Sultanului, amestecați în conjurație, au fugit.

Adunarea generală a instit. „Albina”. Luni în 27 c. s'a ținut adunarea generală a celui mai vechiu institut de credit românesc. La adunare au luat parte 41 acționari, cari aveau 203 voturi. Din profitul curat de fl 125.038.16 cr. s'au împărțit fl 6500 pentru scopuri de binefaceri. Însămăm aci câteva poziții: pentru masa studenților fl 3000, pentru școala Asociațianii fl 1000, pentru fondul studenților bolnavi din Blas fl 100, pentru cei arși din Panțicu fl 50. În direcțiune au fost realeși D-nii Iosif St. Șuluf și George Pop de Băsești Cuponul se plătește cu fl 14.

Septe bărbați în 15 ani. Femeia Maria Prieto din Mexico de la 1880 până la 1895 s'a căsătorit tocmai de șapte ori. Fiecare bărbat pe care și l'a încredințat a murit moarte nenaturală, cu puțin în urma cununiei. Primul ei soț, José Cassala, la doi ani după cununie, a căzut din tren și a murit; al doilea Havris Manville după 8 luni s'a înveninat din greșeală; al treilea Filip Holmuth a căzut jertfă unei surpături de mină. Se cununase numai cu 5 săptămâni înainte de a muri; al patrulea William Sorey s'a sinucis; al cincilea George Prouter s'a nenorocit cu prilegiul unei vânătoare. Ambii erau căsătorii numai de șase luni; pe al șeselea, Champel Beam, s'a surpat un zid. Se căsătorise numai cu două luni înainte. Al șeptelea Castillo Rey s'a înecat la două săptămâni după cununie. Femeia și acum mai trăiește și e foarte frumoasă, consideră însă de nebu în acele care ar mai cere-o în căsătorie. Adevărat, că după antecedente, o astfel de încercare ar fi egală cu sinuciderea.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele” este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva” din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

Târgul de la Șiria se va ține la 8 și 9 ale l. c. În ziua întâiu va fi târg de vite, a doua zi târg slobod.

Biroul de presă al „neamurilor”

Pe lângă călătoriile directorului seminarial aspirant la vldicie, Aug Hamzea, care sub pretext că „face visite la prietini” umblă formal d'a cerșita după voturi pe la deputații smodali, — nici biroul de presă al „neamurilor” nu se lasă, ci aproape zilnic jă semne de viață.

Și e caracteristic, cum se întâlnesc în serviciul neamurilor ziare de cea mai opusă nuanță, ear' pentru tendințele „neamurilor” semnificativ, că mai zdravăn lucrează în ziaristica străină.

În special bun tovarăș de luptă au în fițuca „Arad és Vidéke” din Arad, a căreia „Chef-Redakter” locuiește destul de ieftin în casa diecesană, unde în timpul mai recent consistorul a aflat de bine a i aranja eu spese de sute floreni o odaie de scaldă, frește din banii diecesei.

Dar' și cu Pesta au neamurile legături; se știe doar' că redactorul chef al guvernamentalei „Pester Lloyd” de un lung șir de ani încoaci tot vin scump, liferat gratis din Arad, are pe masă.

În Sibiu le stă la necondiționată dispoziție „Telegraful Rom.”, dar' și la simpatia „Tribunei” pot conta ca pe sigur, știind, că Dedu este gata a se alia chiar și cu necuratul numai ca să poată bărțui în contra celor dela „Tribuna Poporului”.

La toate aceste ziare merg zilnic comunicate din oficina de presă a neamurilor. Tuturor acestora, cari cunosc firea perversă, n'avem să le mai spunem, că oficina aceasta lucră pur cu intortocheri și falsificări a adevărului.

Cel mai recent comunicat al biroului de presă al „neamurilor” a apărut azi în „Arad és Vidéke” sub titlul „Az aradi román püspökvalasztás”, în care oficina se trudește a ponegri pe ai noștri și se ocupă în detalii de alegerea și cu adunarea dela Lipova, dar întocmai: ca „Tribuna”, trece ușor peste păcătoșia protopopului retace faptul lui Hamzea care a disclvat sinodul electoral din Lipova și uită ca din întâmplare numai — a face amintire de esența motiunilor primite în adunarea de Duminecă din Lipova, de abuzurile protopopului Hamzea și de falsificările protocoalelor de alegere, prin cari au produs rezultatul fals de 500 voturi maioritate pe seama candidatului Putici, pe care

il fac à la Boksán Szever, de „birtokos” în Lipova.

Apropo: „Severul Taichii” cu 1 Aprilie — ziua lui Taica — și-a ocupat postul de controlor la cassa sedriei orfanale; comunicatul de azi din „Arad és Vidéke” arată că prin mutarea lui din Curtici la Arad, legătura dintre oficina de presă a neamurilor și între fițuicele șoviniste din Arad a devenit și mai intimă.

Și „neamurile” așteaptă mari succese dela întrepunerea „Severului Taichii” în interesul lor la reporterășii fițuicelor! Fie-le de bine.

Diecesanul.

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.
Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Bănățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la lupta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inițierea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872).

Părțile au să apară pe rând. Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.

Diracția.

ULTIME ȘTIRI

Bătăle turco-bulgară.

Sofia, 4 April.

Aproape de Cuzulagacz, pe linia drumului de fer Jamboli-Adrianopole, s'a întâmplat o ciocnire violentă între trupele turcești și bulgărești, care au fost postate la frontieră.

Turcii au atacat postul cu mult mai mic al Bulgarilor, pentru ca astfel să ajungă în stăpânirea unei coline, care până acum a fost proprietatea Bulgarilor. Soldații bulgari, cu ajutorul locuitorilor care s'au armat în grabă, au fugărit pe Turci. Răstimp de patru ore a durat lupta. Din amândouă părțile au fost răniți și omorâți.

Editor: Areal Popovici-Barciana.

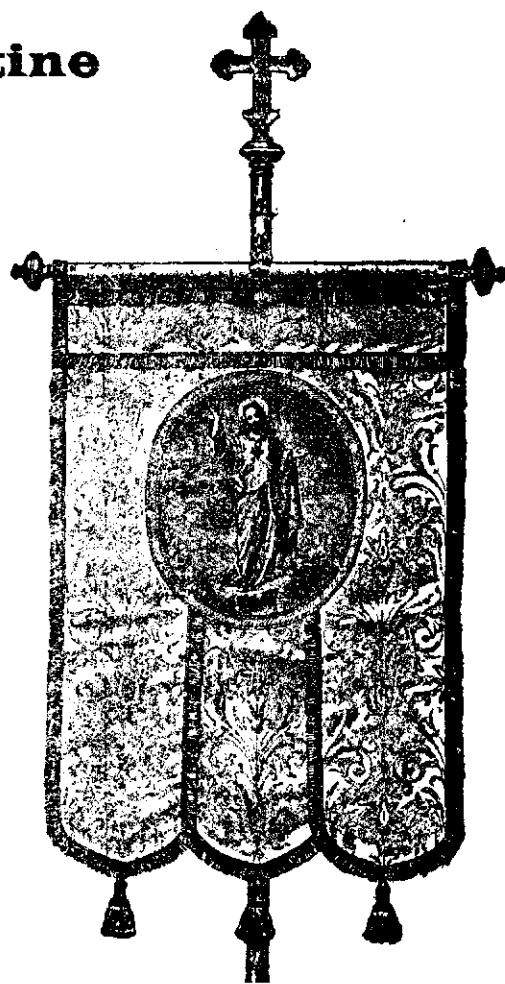
Redactor responsabil: Ioan Bussa Sîrbianu

Strict dupa ritul grecesc

Se pot procura mai bune și mai ieftine

Felon, odăjdii pentru diaconi, Stihare, Prapore bisericesti, steaguri pentru reuniuni, Sfântul aer (Plastanița), Disc Potir, Steluțe, Chivot Artoclasia (cutie pentru agneț) Dicheriu, Tricheriu, Cădelniță, icoane pentru iconostaș etc. etc.

Prețuri curente (cataloge) bogat ilustrate se trimit la cerere gratis și franco

ERNEST KRICKL & SCHWEIGER

VIENA I. KOHLMARKT 2.

187 20—26

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

OPURI ȘI BROȘURI

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului”, A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.